

Habitat. Epilog

Piotr Rubik

Každy najdzie dla siebie miejsce,
Na wzgórzu, pod lasem, nad rzeką...
Každy najdzie dla siebie miejsce,
Tuż obok lub bardzo daleko...

Každy najdzie dla siebie miejsce,
W dolinie, na zboczu, wśród pól i łąk.
Každy najdzie dla siebie miejsce,
Tuż obok lub bardzo daleko stąd.

Ile zdarzeń,
Tyle dat.
Habitat! Habitat!
Ile marzeń,
Tyle chat.
Habitat! Habitat!
Rośnie zboże,
Kwitnie sad!
Habitat! Habitat!
Miłość może
Stwarzać świat!
Habitat! Habitat!
Blask i cień
Od tylu lat -
Každy dzień
To ludzki ślad...
Habitat!

Každy najdzie dla siebie miejsce,
Gdzie dzieci i drzewa by rosły.
Každy najdzie dla siebie miejsce,
Wśród bliskich, a czasem wśród obcych.

Každy najdzie dla siebie miejsce,
Wpatrując się w hełmy wyniosłych wież...
Každy najdzie dla siebie miejsce,
Wśród bliskich, a czasem wśród obcych też.

Ile zdarzeń,
Tyle dat.
Habitat! Habitat!
Ile marzeń,
Tyle chat.
Habitat! Habitat!
Rośnie zboże,
Kwitnie sad!
Habitat! Habitat!
Miłość może
Stwarzać świat!
Habitat! Habitat!
Blask i cień
Od tylu lat -
Každy dzień
To ludzki ślad...
Habitat!